

Martin Rønkildes tale ved konfirmationsgudstjeneste

Taler

Martin Bendixen Rønkilde
Sognepræst

Dato

4. maj 2025

Sted

Sankt Lukas Kirke, Aarhus

- 1 Det eneste, der er stærkere end frygt er håb.

Det kan lyde som en stor filosof eller som en moderne betragtning, som kunne komme fra en Brinkmann-type. Men sandheden kender konfirmanderne – det er et filmcitater. Lagt i munden på Præsident Snow i Hunger Games-filmen, hvor de bruges som led i en magtstrategi. Som redskaber til at styre og kontrollere, så han kan beholde magten. Men måske kan ordene mere.

10 Det eneste, der er stærkere end frygt er håb.

Der er ellers nok at frygte:

Ukrainekrig – og særligt den ene part er meget god til at rasle med atomsablen og dermed true med ødelæggelse af ikke bare Ukraine men også store dele af verden, som vi kender den.

- 15 Kina-Taiwan, Nordkorea-Sydkorea

Israel, den tilbagevendende krudttønde.

Trump – der leder med frygt i håbet om at gøre USA stort igen på alle andres bekostning.

- 20 Men også uden våben kan der være grund til frygt. Klimaet løber løbsk, både i kolde og varme dele af jorden. Hvilken klode er der om 20 eller 30 år? Er det kun Ejer Bavnehøj, toppen af Lukaskirkens tårn og Ringgadebroen, der stadig stikker op over stigende verdenshave?

- 25 Indtil for et par år siden havde de fleste glemt, at der findes et ord, der hedder inflation – det har vi lært.

Det er nok også naturligt, at nogle har fået en frygt for, at ikke alle man møder

30 på vejen vil en det godt – måske særligt hvis man er teenagepige.

Men frygt er ikke kun begrænset til de store nationale eller internationale problemer. Jeg tænker, at der kunne være frygt for håropsætning, takketaler, hjemmedigtede sange, en veteranbil, der ikke vil starte, den planlagte tur med
35 paddleboard i bugten, som udfordres af vind og rystende lave vandtemperaturer. Eller hvad man nu ellers har planlagt. Har man set blikket i øjnene på konfirmanderne til undervisning, hvis ikke der står småkager klar ved timens start, så kender man også frygtens blik.

40 Det er alt sammen ting, man med god eller nogen ret kan frygte. Men det er faktisk ikke det, jeg frygter mest.

Jeg kunne godt være alvorligt bekymret for, at vi med smartphones klistret til hånden er ved at miste fornemmelsen for, at fællesskaber betyder noget. Selv det
45 sociale liv sker i høj grad på snapchat, instagram og, indtil videre hos dem, der ikke frygter Kina mere end USA, TikTok. Udover at det giver nogle både komiske og farlige situationer, når mennesker overser lygtepæle og vejhuller, fordi telefonen optager alt, så er det for mig at se en rystende udvikling væk fra behovet for andet end mig, mig og mig. Med flere års lockdowns,
50 hjemsendelser, online dit og online dat, social afstand og så videre er det nok ikke så mærkeligt at vi kunne få tanken, at skærmen kan være en fuldfed virkelighed.

Men når jeg ser to mennesker, der enten er på date eller allerede er et par, der
55 sidder på en restaurant og bruger tiden på at kigge på hver deres telefon, så er der noget at være bange for. Er det andet menneske virkelig mindre interessant end endnu en ligegyldig IG-reel med katte, der falder ned fra et køkkenbord eller 31 gentagelser af en driblefinte fra spanske fodboldkampe?

60 Det eneste, der er stærkere end frygt er håb.

Håb trives i fællesskaber, håb trives mellem mennesker. Det kræver fællesskaber – medmindre man misforstår håb som personlige drømme om større biler, flere gadgets eller dyrere tøj.

65 Der ligger altså noget af en opgave og venter på nutidens unge og fremtidens voksne - og på os allesammen. Dels skal vi manøvrere i krig og kaos, med vand til knæene efter endnu et skybrud. Vi skal også i gang med at genopdage det, som

er alvorligt i gang med at gå tabt, nemlig hvor vigtige andre mennesker, rigtige
70 mennesker, ikke bare deres selfies, er for at give livsglæde. Derfor konfirmeres I
også hver for sig med navns nævnelse – men i en halvcirkel, hvor I alle er del af
hinandens store dag.

Det er afslutningen på et forløb, hvor I har fået lov at smage på historierne fra
75 dengang, om Jesus og disciplene, om romere og jøder, om syge, der blev
helbredt, om vand, der blev til vin. Alt sammen noget, der ville være fuldstændig
ligeegyldigt for os, hvis ikke nogen meget hurtigt var gået sammen om at have
fortællingen om Gud og Jesus som deres fælles omdrejningspunkt.

80 Det er mit håb for jer, at I kan tage alle de gamle historier med jer. De kan
fortælle jer, at uanset om I har en halvslatten Huawei eller den nyeste Samsung,
en gammel 10'er eller den nyeste 16 pro, så er I lige meget værd som mennesker
– og lige vigtige brikker i det fællesskab som hedder kirken.

85 Kirken lever af håb – af håbet om at det tredje hjul i
guddommelighedssparforholdet, Helligånden, må give os ny luft til at turde leve
livet udad og opad, ikke indad, med øjne stift rettet mod youtubevirkeligheden.
Det er mit håb for jer – og for os alle. Det er kun når vi tør kigge op, vi kan se
det hav af udstrakte hænder, kun mennesker kan møde hinanden med. Lad os
90 holde krampagtigt fast ved, at livet kun løfter sig over bjørnens vinterhi, når det
leves sammen med og for andre mennesker.

Det er svært at stole på, at fællesskaber er af det gode, når frygten får fat – men så
må vi bære det håb videre, som kirken gennem 2000 år har formidlet. Og jeg er
95 ret optimistisk lige her - for konfirmanderne har besluttet, at det første, der skal
ske, når de kommer ud af kirken er et gruppekram. Det varsler håb. Og det
eneste, der er stærkere end frygt er håb. Så, kære konfirmander, kære
allesammen, vær håbsinfluencers!

100

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

105

Tags

Konfirmationstale, Prædiken

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/martin-ronkildes-tale-ved-konfirmationsgudstjeneste>

110

115

120

125

130

135

140

145